D·N
27/5 1952

Västtyskland blir självständigt

Det nu undertecknade fördraget mellan västmakterna och den tyska förbundsrepubliken hör till milstolparna i utrikespolitiken efter det andra världskriget. Tyskland får praktiskt taget full självständighet; den rätt till intervention i den tyska politiken som förut tillkommit ockupanterna faller bort. Därmed är ockupationen i juridisk mening hävd; västmakternas trupper stannar i landet, men de blir säkerhetsstyrkor med uppgift att försvara den frigivna republiken. Tyskland förbinder sig att delta i det europeiska försvaret; en särskild överenskommelse på denna punkt skall i dag undertecknas i Paris. Västmakterna förbinder sig att skydda det nya Tyskland både mot angrepp utifrån och mot försök att omstörta den demokratiska ordningen; Tyskland lovar att föra en politik i överensstämmelse med FN:s och Europarådets grundsatser. En rad punkter i fördraget är oklara, inte minst den sistnämnda, flera omstridda frågor har kringgåtts eller lämnats utanför, men vad som skett är likaväl i det hela tydligt: Västtyskland intar som fri stat en nyckelställning i försvaret mot den ryska aggressionen.

Utvecklingen till det nu fixerade målet har gått steg för steg. Sedan åratal har det i själva verket stått klart att Tyskland snarare varit Västerns allierade än ett ockuperat område. Det avgörande skälet för att omvandlingen varit så klar och så snabb är uppenbarligen faran från öster, som i detta som i så många andra fall kunnat försona och sammansvetsa de notade. De stora demokratier som för tio år sedan samverkade med Ryssland för att besegra den tidens angripare, Tyskland, Italien och Japan, har nu slutit sig samman med de besegrade för att hejda den av segrarna som på en gång företräder tyranniet och expansionsviljan. Men en förutsättning för det läge som i dessa dagar vunnits en formell bekräftelse är också den tyska förbundsrepublikens stabilitet och blomstring. Regeringen Adenauer, snart tre år gammal, har varit mera solid än någon av Weimarrepublikens parlamentariska styrelser, regeringschefen själv har visat lika mycket fasthet i målsättningen som skicklighet i taktiken, de demokratiska partierna har bevarat sin kompakta överlägsenhet gentemot extremister av kommunistisk och nynazistisk bekännelse.

Vad som vunnits är en framgång för alla världens fria folk. Men svårigheterna har varit stora, och nya svårigheter hopar sig på vägen. Den franska oron för ett fritt och starkt Tyskland, väl förståelig efter vad som hände för tjugu år sedan, gör ratificeringsfrågan vansklig, även om det ter sig i högsta grad osannolikt att man i huvudsakliga ting skulle kunna rygga vad som utlovats. Framför allt är det emellertid den tyska oppositionens hållning samt förhållandet till Östtyskland och Ryssland som inger oro.

Regeringen Adenauer har gått ut från att självständigheten och den klara anslutningen väster ut borde komma först, vara den grundval på vilken förhandlingar om ett enat Tyskland skall föras. Oppositionen, främst socialdemokraterna, har velat föra ett slags tvåfrontspolitik, där den ryska oviljan mot en västtysk upprustning skulle utnyttjas för att förmå Ryssland till eftergift och eventuellt leda till tysk enighet. Det är inte lätt att förstå denna politik och än mindre de vettlöst överdrivna anklagelser mot Adenauer och Västern varmed den ackompanjerats i Schumachers tal. Delvis har säkerligen rena taktmotiv varit bestämmande, delvis har man genom oppositionsställningen kunnat hänge sig åt ett utopiskt tänkande. Ty att Ryssland skulle tillåta verkligt fria val i Östtyskland och sedan låta dessa val följas av ett tyskt enande, det är en fantastisk tanke. Fantastisk helt enkelt därför att fria val betyder kommunismens krossande, och ett enat Tyskland betyder ett än starkare och till Västern anknutet Tyskland.

Ryssarna har under förhandlingarna i Bonn gång efter annan avgivit noter som avser att verka lockande på tyskarna och att göra det stora fördraget om intet. Man har rent av talat om Tysklands rätt till en egen, av överenskommelser obunden försvarsmakt — det är ett sådant försvar som de ryssdirigerade styrkorna i östzonen säges innebära. För Ryssland har det här, liksom vid förespeglingarna om fria val och tysk återförening, gällt att hindra eller så långt möjligt uppskjuta det väldiga stärkande av den fria världens försvar som med det nya fördragets ikraftträdande blir säkerställt.

Blir väl detta fördrag en realitet, kan det antas att Ryssland — på grund av Västerns ökade styrka — snarare blir mera förhandlingsvilligt än tidigare. Och den tyska oppositionen lär försvinna eller försvagas då ett definitivt resultat säkrats — att socialdemokraterna skulle vinna majoritet är ytterst osannolikt och att de skulle begagna en sådan majoritet för att kullkasta fördraget är otroligt.

Lekmännen i underdomstolar

Bland motionerna till den socialdemokratiska partikongressen är ett förslag om att stärka lekmannainflytandet i domstolarna. Samtidigt får kongressen ett yttrande från en särskild kommitté som haft till uppgift att bearbeta ämnet. Kommittén tillsattes efter kongressen 1948, och den har, visar det sig, kommit till för nämndemännen smickrande resultat. Hela den moderna lagstiftningen med villkorlig dom, ungdomsfängelse, skyddsuppfostran och annat liknande uppfordrar till en friare behandling av icke-juridisk natur, ett bedömande där lekmännen närmast blir oumbärliga. Tyvärr är deras möjligheter att praktiskt värdera de olika vårdmöjligheterna oftast mycket begränsade. Kongresskommittén förordar emellertid "individuell rösträtt" för nämndemännen, dvs. att deras mening skall antecknas till protokollet och som regel offentligt redovisas.

För närvarande kan juristdomaren avgöra ett mål med stöd av två nämndemansröster mot sju. Enligt somligas åsikt borde inflytandet fördelas något jämnare — minskas antalet nämndemän med en eller två, skulle det ju bli en förskjutning i den riktningen. Denna röstmatematik har nog inte så stor betydelse. Då är det viktigare att själva röstningen vid skiljaktiga meningar fastställs i handlingarna, så att högre rätt kan konstatera när och hur åsikterna brutit sig med varandra. Detta skulle antagligen även spela en viss roll för rättens ordförande och inverka fördelaktigt på de enskilda överläggningarna.

Däremot förefaller det i hög grad tvivelaktigt om införande av full offentlighet beträffande omröstningarna skulle vara nyttigt. Nämndemännen själva föredrar nog i de flesta fall den nuvarande ordningen — åtminstone i rådhusrätterna. Man skall inte glömma bort att de har valts på partikomponerade listor. Frestelsen att rösta efter partilinjer ligger ibland nära till hands. Publiceringsregeln skulle kanske göra det svårare att övervinna frestelserna, att frigöra sig från ett schablonmässigt partitänkande i känsliga fall. Även andra sidohänsyn av personlig art kan inverka störande på domarvärvet. Det är bäst att tills vidare bevaka sekretessregeln på den punkten, i synnerhet som olägenheterna hittills synes ha varit praktiskt taget obefintliga. Protokollföringen av de inre omröstningarna får räcka. De goda erfarenheterna av lekmannanämnden även i städerna talar för att man — trots den tvivelaktiga utgångspunkten i partivalen — är på rätt spår. Det gäller att inte spåra ur.

Snabb offentlighet

för utredningen om den s. k. Haijbyaffären är nu ofrånkomlig. En norsk tidning stoppas av den svenske importören på grund av att den innehåller en redogörelse i frågan, danska tidningar som återger denna framställning blir däremot av förbiseende från importörens sida insläppta. Detta orimliga förhållande kan inte fortsätta. Skall en utredning som gäller Sverige bli känd för svensk allmänhet genom utländska tidningar, eller skall vi hindra import av sådana tidningar — om något, så kan dylika företeelser, som påminner om diktatur, skada oss i utlandet och förgifta opinionen i vårt eget land. Man måste begära att utredningen kommer inom de närmaste dagarna och att regeringen tar bort hemligstämpeln. Det vettlösa i försök till mörkläggning har sedan månader betonats — nu måste var och en märka att öppenhetens förespråkare haft rätt.

PRESSGRANNAR

Även om pappersprisema ännu är blott relativt obetydligt på glid, har priset på pappersavfall fallit katastrofalt. Det noteras nu nere i blott 1/3 av priset för ett år sedan, och detta anses vara marknadens svåraste stormvarning just nu. Tidningen Ljusnan (fp) gör dessa reflexioner om möjligheterna för framtiden på den amerikanska marknaden:

Optimisterna i branschen peka på USA:s fantastiskt hastigt ökande befolkning (cirka 2 ½ miljon per år) och den lika hastigt ökande per capita-konsumtionen. Komplikationen är, att produktionen ökar i en ännu hastigare kurva. USA:s produktionskapacitet av samtliga papperslag var 1950 26 miljoner ton, men ligger nu uppe i drygt 32, medan fortfarande utvidgningsarbeten för 489 miljoner dollar pågå för den närmaste framtiden. Det är därför svårt att se annat än att importpapperet i framtiden måste komma att möta ökade avsättningssvårigheter. På längre sikt är situationen allvarlig, särskilt för Sverige, ty Amerika har fortfarande gott om billig råvara både hemma och i Canada. Och nere i sydstaterna odlas tall på ständigt ökade arealer. En överdrivet hög prisnivå betyder icke bara mindre dollar, utan i det långa loppet även arbetslöshet.

Ett intensivare studium av den amerikanska marknaden skulle löna sig. Under de senaste årens fantasipriser i Västeuropa har massa- och pappersfabrikanterna varit alltför litet intresserade av Amerika.

Det börjar finnas många "kulturer" i det svenska samhället. Socialdemokratin gör anspråk på att äga ett speciellt "arbetarrörelsens kulturprogram"; något ljushuvud har också talat om "socialliberal kultur", och nu serverar Skånska Dagbladet (bf) sin egen "landsbygdskultur":

Genom industrialismens genombrott från slutet av föregående århundrade kom städernas och tätorternas framväxt på allvar i gång, men de växte knappast till kulturcentra i samma snabba takt. Den lantliga naturahushållningens oändligt långa period, där arbetslivet gått i arv genom en oöverskådlig rad av generationer med familjen — en produktions- och konsumtionsenhet — som stomme var både traditionsskapande och traditionsbevarande på det sätt som hör den äkta kulturen till.

Eftersom kultur ingalunda enbart innebär andlig och boklig odling, eventuellt rent av med akademiskt förtecken, utan också har med livsform, arbetsmiljö och redskapet i människohanden att göra är uttrycket bondekultur i hög grad berättigat. Inte minst genom den konservatism, som ligger i landsbygdsbefolkningens och alldeles särskilt i bondens väsen, har just denna kultur på ett särskilt sätt kunnat bevaras in i vår tid. Men den är naturligtvis som allt annat underkastad utvecklingens lag, och förändringarna är lätta att konstatera vid ett besök på t. ex. Skansen eller Kulturen eller i en hembygdspark eller något liknande.

Som vore det sagt av självaste ecklesiastikminister Persson.

Aktiebolaget Industrivärdens fondemission 1952.

Aktiebolaget Industrivärden har vid ordinarie bolagsstämma den 26 maj 1952 beslutat, att bolagets till 25.000.000:— kr. uppgående aktiekapital, vilket i sin helhet svarar mot aktier, som registrerats som till fullo inbetalade, genom överföring till detsamma av besparade vinstmedel skall ökas med 5.000.000:— kr., motsvarande 50.000 st. nya aktier, till 30.000.000:— kr. på följande villkor:

1) Aktieägarna skola vara berättigade att erhålla en ny aktie för varje femtal gamla aktier eller sålunda en ny A-aktie för varje femtal gamla A-aktier och en ny B-aktie för varje femtal gamla B-aktier.

2) De nya aktierna skola berättiga till vinstutdelning från och med utdelningen för år 1952.

3) Stämpelavgiften för de nya aktierna skall betalas av bolaget.

För emissionens genomförande gälla följande bestämmelser:

Aktieägarna ha att under tiden 9 juni—15 juli 1952 för avstämpling förete sina aktiemantlar, åtföljda av vederbörligen ifylld anmälningssedel enligt fastställt formulär, hos

AKTIEBOLAGET SVENSKA HANDELSBANKEN,
Värdepappersexpeditionen, Stockholm,

eller vid något av de kontor, som angivas i nedan omnämnda meddelande till aktieägarna.

Utan kostnad för aktieägare kunna dessa handlingar för vidare åtgärder även inlämnas till annat av Handelsbankens kontor.

Mot avstämpling av aktier erhållas delbevis.

Villkoren för emissionen i övrigt framgå av ett meddelande, som av bolaget utsänts till inregistrerade aktieägare och som tillhandahålles vid ovannämnda banks samtliga kontor.

Stockholm 1 maj 1952.

AKTIEBOLAGET INDUSTRIVÄRDEN
Styrelsen.

Utskottsmajoriteten förordar den mindre skattesänkningen

Utsikterna att i full utsträckning genomföra skattereformen och samtidigt bibehålla en sund finanspolitik framstår som föga realistiska, säger bevillningsutskottets majoritet och tillstyrker därför regeringens förslag att skatteuttagningsprocenten för första halvåret 1953 höjes till 110 procent.

Utskottet åvstyrker därmed motioner från höger, folkparti och kommunister om att procenttalet skall bibehållas vid 100 samt bondeförbundaren Jonssons i Skedsbygd motion om att skattetrycket skall återställas till den höjd det fick i och med 1947 års statsskattereform.

Mot majoritetens uppfattning reserverar sig utskottets höger- och folkpartiledamöter. De anser att motionerna om en uttagningsprocent på 100 bort tillstyrkas.

En uttagningsprocent på 100 ger i samband med den beslutade skattereformen en skattesänkning på totalt cirka 630 milj. kr., medan skattesänkningen vid en uttagningsprocent av 110 stannar vid cirka 360 milj. kr.

Enligt utskottsmajoriteten kommer bevillningarna för nästa budgetår att beräknas så här: skatt på inkomst, förmögenhet och rörelse 4,9 miljarder kr., av vilka konjunkturskatten ger 150 milj. kr. Bil- och bensinskatterna beräknas till 505 milj. kr. och övriga bevillningar till 2,11 miljarder kr., av vilka tullarna bidrar med 350 milj., tobaksskatten med 575 och spritskatten med 625 milj. kr.

Jordbruksutskottet tillstyrker de 183 miljonerna

Jordbruksutskottet tillstyrker i allt väsentligt k. m:ts framställningar om åtgärder i prisreglerande syfte inom jordbruket under regleringsåret 1952/53 och det härför äskade anslaget på 183 milj. kr. Till producentbidrag till innehav av mindre jordbruk tillstyrkes 58 milj kr. och till Svenska Spannmåls AB:s verksamhet 45 milj. kr. Utskottet förutsätter att för den händelse jordbruket ställs inför krav på nya kostnadsökningar till följd av lönehöjningar förhandlingar om kompensation härför tas upp i vanlig ordning.

Inalles 13 reservationer har avgivits, därav åtta av tre av utskottets fyra folkpartiledamöter. Den fjärde av dem, hr Ahlsten, har två egna reservationer. Övriga reservationer har gjorts av högerledamöterna. De tre folkpartisterna vill att priserna på årets brödsäd skall justeras nedåt om skörden blir så god att vissa priser måste sänkas samt att priserna på oljekraftfoder och hönsfoderblandning, på smör och margarin skall sänkas. Anslaget till prisreglerande åtgärder bör enligt dem sänkas till 130 milj. kr. och anslaget till innehavare av mindre jordbruk höjas till 111 milj. kr.

Högerledamöterna reserverar sig beträffande de allmänna synpunkterna på prisregleringen och hr Nilsson i Alnarp (h) angående garantipris på bruna böner.

Nattplena om skatten och jordbrukspriserna

Riksdagens tisdagsplena beräknas pågå från kl. 10 till 19.

Båda kamrarna har placerat utlåtandena om extra tillägg på folkpensionerna och ändringar i lagen om folkpensionering först av de bordlagda ärendena. De behandlar därefter en rad mindre jordbruksärenden, utlåtandet om ett folkomröstningsinstitut samt bankoutskottets utlåtande om den ekonomiska politiken. Andra kammaren har dessutom kvar strandlagen och medkammaren sjömanslagen.

På onsdagen börjar man kl. 10 och har som största ärenden skatteuttagningsprocenten och jordbrukspriserna under regleringsåret 1952/53. Denna dag räknar man med att ha nattplena. På torsdagen blir det plena kl. 10—19 och på fredagen börjar man kl. 10. Båda kamrarna väntas kunna slippa arbeta på pingstafton.

Riksdagens plena. På tisdagen sammanträder riksdagens kamrar kl. 10 till arbetsplenum. På föredragningslistan står bl. a. folkpensionerna. Andra kammaren har dessutom kvar strandlagen och första kammaren sjömanslagen. Man räknar ej med kvällsplenum.

På onsdagen blir det också arbetsplenum kl. 10 med kvällsplenum. Dagen ägnas huvudsakligen åt debatt om skatteprocenten och den ekonomiska politiken. Jordbruksregleringen för nästa konsumtionsår samt folkomröstningsinstitutet står därefter på listan, men beräknas knappast komma upp förrän på torsdag.

Hjalmarson: Folket det är vi, regeringens åsikt

De nuvarande regeringsmedlemmarna visar en allt starkare lust att sätta sig i människornas ställe, att utan närmare bevisning utgå från att "folket, det är vi det", yttrade högerledaren Jarl Hjalmarson i ett tal i Stockholm på måndagen.

— Vi fick en ny försäkringslag häromåret. I den finns en bestämmelse som kom till för att garantera försäkringstagarna ett visst inflytande över sitt företag. Men förslagen att koppla in de stora folkliga organisationerna som organ för det direkta medborgarinflytandet underkänns av regeringen. Den vill själv tillsätta försäkringstagarnas ombud. Samma mentalitet slår igenom i skattelagstiftningen, i de många och krångliga lagar som kan göra enskild äganderätt till en formalitet.

Socialdemokraternas motstånd mot en utvidgad rätt till folkomröstning är begripligt. Det måste vara ett uttryck för den tron att en så kallad stark regering är sig själv nog, att när en sådan — på ett eller annat sätt — ordnats ihop kan den bortse från vad folk tycker och tänker.

Danska tidningar distribueras, men norska Dagbladet stoppas

Den norska tidningen Dagbladets lördagsnummer, vari återgavs en del uppgifter i den s. k. Haijbyaffären, kommer inte att distribueras av den svenske importören Wennergren-Williams AB. Firmans direktör, Ivar Lindh, stoppade, som Dagens Nyheter meddelat, preliminärt distributionen över veckohelgen och har nu beslutat att "bolaget icke skall ta befattning med detta nummer".

Direktör Lindh framhåller att han "såsom ur tryckfrihetsrättslig synpunkt ansvarig för spridningen av tidningen här i Sverige skulle kunna bli fälld för smädelse mot personer som innehar eller innehaft ämbete eller annan befattning varmed ämbetsansvar är förenat". Hr Lindh rådgjorde på måndagsmiddagen med juridisk expertis i ärendet och fick därvid stöd för sin uppfattning att det bästa vore att inte distribuera tidningen.

I stort sett samma uppgifter som i Dagbladet återfanns i det danska Ekstrabladets lördags- och Politikens söndagsnummer, vilka dock spreds genom Wennergren-Williams försorg. Hr Lindh hade aldrig haft tillfälle att ta del av tidningarnas innehåll.

Politiken publicerade i måndagsnumret ett brev från Kurt Haijby, vari denne bl. a. skriver: "I justiekanslerns ämbetsprotokoll finns massor av bevis för ämbetsmännens olagliga övergrepp, men inte ett enda bevis för att jag skulle gjort mig skyldig till utpressning".

Norsk tidning kritiserar Dagbladet

Från Dagens Nyheters Oslokorrespondent

OSLO, måndag.

Morgenbladet riktar i en ledare på tisdagen ett kraftigt angrepp mot Dagbladet i samband med att denna tidning på lördagen under fyrspaltig rubrik på första sidan återgav en del dokument i Haijbyaffären. Morgenbladet betecknar publiceringen som "ingenting annat än motbjudande och tarvlig sensation". Vidare påpekas att själva saken, nämligen att Haijby anmält vissa myndigheter för tjänstefel i avsikt att dölja andra skandalbetonade förhållanden, för länge sedan är känd både i svensk och norsk press.

Morgenbladet fäster uppmärksamheten på att det är den svenska regeringen som skall avgöra publiceringsfrågan och att åtskilligt säkert också kommer att bli publicerat, något som svensk press har varit anständig nog att respektera.

Apparatur skyddar mot atomstrålning
Demonstration för svenska experter

En lång rad apparater för skydd mot atombombernas strålverkningar demonstrerades av chefen för elektronik- och instrumentavdelningen vid den engelska atomenergistationen i Harwell, dr Denis Taylor, vid föredrag på Tekniska högskolan på måndagen. Vissa typer av apparaterna är stora dammsugare, andra är så små som reservoarpennor. Vid Harwell finns en särskild strålningsövervakare på var 15:e person sysselsatt i strålningsfarligt arbete.

Strålskyddet inom atomenergiverksamheten har i hög grad aktualiserat frågan om hur personalen skall skyddas mot alla de olika slag av strålning som uppträder vid cyklotroner och andra acceleratorer och särskilt vid uranreaktorerna, sade dr Taylor. Samma problem framträder ju också inom civilförsvaret då det gäller att skydda befolkningen mot atombombernas strålverkningar. Några nya principer behandlades knappast i föredraget, men en lång rad av för skilda ändamål byggda, till största förfining drivna apparatkonstruktioner demonstrerades, från typer som mest liknade golvbonare till dosimetrar, som den oinvigde troligen skulle förväxla med reservoarpennor. Betydelsen av strålskyddsverksamheten framgår av att vid Harwell en särskild strålningsövervakare finns på var 15:e person sysselsatt i strålningsfarligt arbete.

Stationen är ur strålningssynpunkt indelad i tre delar, en röd, den farligaste, en blå, något mindre farlig, och en vit, ofarlig. [illegible] komma in i röd eller blå avdelning utan att motta en film som svärtas om den utsätts för strålning.

I de mest utsatta delarna användas kvartsfiberdosimetrar, så finurligt inrättade att en klocka ringer om strålningen uppgår till farligt värde. Det är naturligtvis av största värde för den svenska atomenergiverksamheten att få tillgodogöra sig andra länders erfarenheten, och föredragen hade också samlat spetsarna inom den svenska atomenergiverksamheten, särskilt dem som har ansvaret för strålskyddet.

Nordingrå kyrka i Ångermanland, som över ett år varit föremål för omfattande restaureringsarbete, har återinvigts av biskop Gunnar Hultgren, Härnösand. (DN, Ullånger.)

DAGENS NYHETER
TEGELBACKEN, STOCKHOLM 1
Telefon: 22 40 00
för rikssamtal: 22 40 20
Telegramadress: Dagensnyheter
Postgiro nummer 1616 (för annonser) 1617 (för prenumeration)
Chefredaktör: Herbert Tingsten (Träffas säkrast kl. 13.30—14.30)
Politisk huvudredaktör: Leif Kihlberg
Redaktionschef och ansvarig utgivare: Sten Hedeius
Dagens Nyheters Aktiebolag, Verkst. direktör: Helge Heilborn

PRENUMERATIONSPRISER fr. o. m. 1 maj 1952
A - Stockholmsupplagan

	Stor-Sthlms tidningsområde	Övriga landet
Månad	kr. 6:—	kr. 5:75
Kvartal	17:50	16:75
Halvår	34:50	33:—

ANNONSPRISLISTA daterad 1/1 1952 tillhandahålles på begäran.
Dagens Nyheters tryckeri, Stockholm 1952.

Riksdagssammanträden

Tisdagen den 27 maj 1952
Första Kammaren kl. 10 fm. Val av ledamöter och suppleanter i Nordiska rådet.
Andra Kammaren kl. 10 fm. Val av ledamöter och suppleanter i Nordiska rådet.
Statsutsk. in pleno kl. 9.15 fm. Obs.! Statsutsk. 1:a 3:e o. 5:e avd. omed. efter slutat utsk.-plenum.
Statsutsk. 4:e avd. kl. 9 fm. Obs.!

Blank i en blink med

Amerikas mest sålda bilpolish!

Generalförsäljare för bilbranschen: AB A. WIKLUND, Stockholm
Generalförsäljare för färg- och kemikaliebranschen: Handels AB RIVIERA, Stockholm

Ditt namn ett stöd åt svensk kultur

Ditt namn på Kungalistan och Ditt bidrag till Kungafonden innebär mer än en hyllning till Konungen på 70-årsdagen. "Konung Gustaf VI Adolfs 70-årsfond för svensk kultur" är avsedd att stödja forskare och vetenskapsmän, författare och konstnärer på skilda områden.

För Svensk Kultur 70 ÅR

Skriv på Kungalistan

Eller — skicka in Ditt bidrag på Kungakommitténs postgiro 90 00 70!

© Tingstensamlingen Publicerad med tillåtelse av Dagens Nyheter AB.